

Tob kapitola 1.

[1] Kniha příběhů Tóbita, syna Tóbiela, syna Chananiela, syna Adúela, syna Gebaela, syna Refáela, syna Reúela z potomstva Asiellova z kmene Neftalího, [2] který byl odveden do zajetí za dnů Šalmanesera, krále Asyřanů, z Tišbé ležícího na jih od Neftalíjské Kádeše v horní Galileji nad Chasórem směrem k západu, na sever od Peóru. [3] Já, Tóbit, jsem chodil po cestách pravdy a konal spravedlivé skutky po všechny dny svého života. Mnoho milosrdenství jsem prokázal svým bratřím a svému lidu, těm, kteří se mnou odešli jako zajatci do Ninive v zemi Asyřanů. [4] Když jsem byl ještě ve své krajině v zemi izraelské a byl jsem mladý, celý kmen mého otce Neftalího odpadl od domu mého otce Davida a od města Jeruzaléma, které bylo vyvoleno ze všech kmenů izraelských, aby tam všechny kmeny izraelské obětovaly. Tam byl posvěcen chrám, aby v něm přebýval Bůh. Byl vybudován pro všechna pokolení na věky. [5] Všichni moji bratři a dům mého otce Neftalího obětovali na každé hoře galilejské býčku, jež dal zhotovit izraelský král Jarobeám v Danu. [6] Často jsem já jediný putoval do Jeruzaléma k slavnostem, jak je zapsáno pro všechnen Izrael věčným nařízením. Ubíral jsem se do Jeruzaléma s prvotinami úrod a s prvorozenými dobytčaty, s desátky z dobytka a s prvotinami stříže ovcí. [7] Dával jsem je kněžím, synům Áronovým, pro oltář. Desátky z obilí, vína, oleje, granátových jablek, fíků a jiných plodů jsem dával synům Léviho, konajícím službu v Jeruzalémě. Druhý desátek jsem prodával po šest let za stříbro a odcházel jsem a použil toho každoročně v Jeruzalémě. [8] Dával jsem to sirotkům, vdovám a přistěhovalcům, kteří žili společně s Izraelci. Přinášel jsem a dával jim to každý třetí rok; jedli jsme to podle nařízení zákona Mojžíšova a podle příkazů, které mi dala Debóra, matka Chananiela, našeho děda, neboť můj otec zemřel a zanechal mě jako sirotka. [9] Když jsem se stal mužem, vzal jsem si ženu z potomstva našeho rodu, zplodil jsem s ní syna a nazval ho jménem Tóbijáš. [10] Když jsem byl jako zajatec odveden do Asýrie a začal tam žít v zajetí, odešel jsem do Ninive. Všichni moji bratři a ti, kdo byli z mého rodu, jedli pokrmu pohanů. [11] Já však jsem se stěhl toho, abych jedl pokrmu pohanů. [12] Protože jsem pamatoval celou svou duši na svého Boha, [13] dal mi Nejvyšší milost a přízeň u Šalmanesera. Nakupoval jsem pro něho vše, co bylo potřebí. [14] Chodíval jsem do Médie a nakupoval jsem tam pro něho, dokud nezemřel. V krajině médké jsem uložil u bratra Gebaela, syna Gabriho, měšce s deseti talenty stříbra. [15] Když Šalmaneser zemřel, stal se po něm králem jeho syn Sancherib. Cestám do Médie byl konec a už jsem do Médie nemohl odejít. [16] Za dnů Šalmaneserových jsem vykonal mnoho milosrdenství svým bratřím, těm, kdo byli z mého pokolení. [17] Dával jsem svůj chléb hladovějícím a oděv nahým, a když jsem se dozvěděl, že někdo z mého národa zemřel a byl pohozen za ninivské hradby, pohřbil jsem ho. [18] Také když někoho dal Sancherib zabít, když odtáhl z Judska za dnů soudu, který nad ním vykonal nebeský Král pro jeho rouhání, jež rouhavě vyslovil, i toho jsem pohřbil. Mnohé z Izraelců totiž dal zabít v hněvu a já jsem tajně bral jejich těla a pohřbíval jsem je. Sancherib dal po nich pátrat, ale nenalezl je. [19] Jeden z Ninivanů odešel a žaloval na mne králi, že já je pohřbívám. Tu jsem se ukryl. A když jsem se dozvěděl, že to král o mně ví a že mě hledají, aby mě zabili, dostal jsem strach a uprchl jsem. [20] Všechny můj majetek byl mi uloupen a nebylo mi ponecháno nic, co by nebylo zabaveno pro královskou pokladnu, kromě mé manželky Chany a mého syna Tóbijáše. [21] Neuplynulo ani čtyřicet dní a krále zabili jeho dva synové a utekli do hor Araratu. Místo něho se stal králem jeho syn Esarchadón a ten ustanovil Achikara, syna mého bratra Chanáela, správcem veškerého hospodaření svého království. Měl nejvyšší moc v celé zemské správě. [22] Tehdy se Achikar za mne přimluvil a já jsem se vrátil do Ninive. Achikar byl totiž nejvyšší královský číšník, strážce pečeti, zemský správce a hospodář za Sancheriba, krále Asyřanů, a Esarchadón ho znovu dosadil do jeho úřadu. Byl to můj synovec, z mého příbuzenstva.